

LECTURE #6

“GIỚI THIỆU VỀ GIẢNG GIẢI KINH”

“Họ đọc rõ ràng trong Sách Luật Pháp của Đức Chúa Trời, rồi giải nghĩa nó ra, làm cho người ta hiểu lời họ đọc.”
(Nê. 8:8)

I. Giới Thiệu

(Tr. 83)

1. Phận Sự Giảng Và Dạy Của Người Mục Sư

“Tôi gởi lời khuyên nhủ này cho các bậc Trưởng Lão trong anh em, tôi đây cũng là Trưởng Lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: ²Hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, ³chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. ⁴Khi Đấng làm đầu các kẻ chăn chiên hiện ra, anh em sẽ được mảo triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo” (1Phi. 5:1-4)

Vai trò chính của người Mục Sư trong Hội Thánh, bầy chiên của Đức Chúa Trời, là:

- Chăm nuôi.
- Bảo vệ.
- Dắt dẫn.
- Dạy dỗ_đào tạo.

(1) Chăm Nuôi Dân Sự Bằng Lời Kinh Thánh

Nguồn lương thực thuộc linh duy nhất được dùng để chăm nuôi Dân Sự là Lời Kinh Thánh.

- Gi. 21:17
- 1Phi. 2:2

(2) Giảng Và Dạy Lời Kinh Thánh

- 2Ti. 4:2

“Hãy giảng Đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi”

- 1Ti. 4:13
“Hãy chăm chỉ đọc sách, khuyên bảo, dạy dỗ, cho đến chừng ta đến”

Đặc trưng của “giảng” là ban bố, công bố. Đặc trưng của “dạy” là giải thích, hướng dẫn. “Giảng” và “Dạy” là hai hoạt động không thể thiếu trong thánh chức Mục Sư. Người ta có thể “dạy” mà không phải “giảng” chứ không thể nào “giảng” (một cách đúng nghĩa) mà lại thiếu “dạy” được (vì theo bản chất, để “giảng” thì phải “giải thích, hướng dẫn” là đặc trưng của việc “dạy”). Hầu như tất cả các trường hợp “giảng” trong Kinh Thánh Tân Ước đều chỉ về việc công bố sứ điệp Tin Lành cho người chưa tin, và “dạy” trong Kinh Thánh Tân Ước là để nói về sự giáo dưỡng các Cơ Đốc Nhân bằng Lời Đức Chúa Trời.

- *“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời”* (Côl. 1:28)

(3) Trang Bị, Đào Tạo Các Thánh Đồ

Mỗi Cơ Đốc Nhân đều được Đức Chúa Trời ban cho ân tứ thuộc linh để thực hành gây dựng Hội Thánh của Ngài. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là các đầy tớ Ngài có phận sự đào tạo, trang bị cho Dân Sự Ngài...

- *“Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người cho ai nấy đều được sự ích chung”* (1Cô. 12:7)
- *“¹¹Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác làm Mục Sư và Giáo Sư, ¹²để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng Thân Thể Đấng Christ”* (Êph. 4:11-12)

(4) Nêu gương Sáng Cho Mọi Người

- *“Chớ để người ta khinh con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nét làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ”* (1Ti. 4:12)

Người Mục Sư phải nêu gương sáng cho mọi người noi theo qua (1) Lời nói đi đôi với đời sống, (2) Tình yêu thương vô điều kiện, (3) Đức tin, (4) Sự liêm khiết, hay đức thanh liêm.

Đặc biệt nhất là phải cầm giữ lời nói:

- *“Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn và có ích lợi cho kẻ nghe đến”* (Êph. 4:29)

(5) Bảo Vệ Dân Sự Khỏi Các Sự Giảng Dạy Sai Trật

Cách chiến đấu hữu hiệu nhất để chống lại các sự giảng dạy sai trật

là giảng dạy giáo lý Kinh Thánh chân chính:

- “Anh em hãy giữ lấy mình và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chặn Hội Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình” (Công. 20:28)
- “³Ta nay nhắc lại mạng lệnh mà ta đã truyền cho con, khi ta sang xứ Maxêđoan, con phải ở lại Êphêsô, để răn bảo những người kia đừng truyền dạy một đạo giáo khác, ⁴đừng nghe phù ngôn và gia phở vô cùng, là những điều gây nên sự cãi lầy, chớ chẳng bỏ sự mở mang công việc của Đức Chúa Trời, là công việc được trọn bởi đức tin” (1Ti. 1:3-4)
- “Hãy lấy lòng tin và yêu trong Đức Chúa Jêsus Christ mà giữ lấy mẫu mực của các sự dạy dỗ có ích, là sự con đã nhận lãnh nơi ta” (2Ti. 1:13)
- “Hằng giữ đạo thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo đạo lành mà khuyên dỗ người ta và bác lại kẻ chống trả” (Tít 1:9)
- “Nhưng con hãy dạy điều hiệp với đạo lành” (Tít 2:1)

2. Giảng Giải Kinh Dưới Ánh Sáng Kinh Thánh

(1) Bản Chất Của Việc Giảng Giải Kinh

Giảng giải kinh là lấy bản văn Kinh Thánh để giảng bản văn Kinh Thánh nhằm giải nghĩa bản văn Kinh Thánh. Giảng giải kinh là “giảng” để “giải nghĩa” Kinh Thánh như Kinh Thánh vốn có.

Như vậy, bản chất của việc giảng giải kinh là truyền đạt sứ điệp Kinh Thánh. Phận sự của diễn giả trong Hội Thánh của Đức Chúa Trời là rao giảng sứ điệp Kinh Thánh chứ không thể là để thực hiện những lời “thuyết giảng” nói chung chung.

a. Việc giảng giải kinh có liên quan với...

- (a) Việc công bố bản văn (Là một phần hoặc cả Kinh Thánh) một cách có hệ thống.
- (b) Việc giải nghĩa bản văn sao cho thính giả có thể hiểu được.
- (c) Việc khuyến khích Thính Giả vâng phục và áp dụng Lễ Thật.

Trong việc giảng giải kinh diễn giả chỉ thuần túy là công cụ dẫn truyền Lời Kinh Thánh đến với Thính Giả. Vì thế, giảng giải kinh là một tiên trình bày tỏ Lời Đức Chúa Trời để cho chính Lời Ngài phán trực tiếp với thính giả.

b. Các nét đặc điểm của việc giảng giải kinh chân thực...

- (a) Xem xét và giải thích bản văn theo từng câu, từng đoạn một cách có hệ thống theo như trật tự trước sau vốn có

của nó.

- (b) Giảng tuần tự theo từng đoạn, chương, phần, sách,... của các Sách Kinh Thánh.
 - (c) Để cho bản văn quyết định cả nội dung lẫn cấu trúc của sứ điệp.
 - (d) Có khả năng dần dần trình bày được các Chủ Đề trong giáo lý Kinh Thánh.
 - (e) Trung thực với ý nghĩa nguyên thủy của bản văn.
 - (f) Cho phép sử dụng các minh họa, ví dụ thích đáng và hợp Kinh Thánh.
 - (g) Cổ vũ, mời gọi thánh giả đáp ứng và vâng theo sứ điệp Kinh Thánh.
- (2) Một Mẫu Mục Kinh Thánh Về Giảng Giải Kinh

- Nê. 8:1-18

“¹Bấy giờ, Dân Sụ đều nhóm hiệp như thể một người, tại phố ở trước Cửa Nước. Chúng nói với Exora là thầy thông giáo, xin người đem quyển Sách Luật Pháp của Môise mà Đức Giêhôva đã truyền dạy cho Ysoraên... ³Người đứng tại phố ở trước cửa Nước, đọc trong quyển ấy từ rạng đông cho đến trưa, có mặt các người nam và người nữ, cùng những kẻ có thể hiểu được... ⁸Họ đọc rõ ràng trong Sách Luật Pháp của Đức Chúa Trời, rồi giải nghĩa nó ra, làm cho người ta hiểu lời họ đọc. ⁹Nêhêmi, quan tổng trấn, Exora Thầy Tế Lễ và Thầy Thông Giáo, cùng người Lêvi mà dạy dỗ Dân Sụ, bèn nói với cả Ysoraên rằng: Ngày nay là thánh cho Giêhôva Đức Chúa Trời của các người; chớ để tang, cũng đừng khóc lóc. Vì cả Dân Sụ đều khóc khi nghe đọc các Lời Luật Pháp. ¹⁰Nêhêmi nói với chúng rằng: Hãy đi ăn vật gì béo, uống đồ gì ngọt, và hãy gởi phần cho những người không có sắm sửa gì hết; vì ngày nay là thánh, biệt riêng ra cho Chúa chúng ta. Chớ buồn thảm, vì sự vui vẻ của Đức Giêhôva là sức lực của các người... ¹²Cả Dân Sụ bèn đi dặng ăn và uống, gởi cho những phần, cùng vui vẻ lắm; vì chúng nó hiểu các lời người ta đã truyền dạy cho mình... ¹⁵và chúng phải hô truyền trong các thành và tại Giêrusalem nghe, rằng: Hãy đi kiếm trong núi những nhánh ôlive và nhánh ôlive rừng, những nhánh cây sim, những tàu lá kê, và những nhánh cây rậm, dặng làm những nhà lều, y như đã chép. ¹⁶Dân sụ bèn đi ra đem các lá ấy về, mỗi người đều làm nhà lều trên nóc nhà mình, ngoài sân mình, trong hành lang của Đền Đức Chúa Trời, nơi phố Cửa Nước, và nơi phố Cửa Épraim... ¹⁸Mỗi ngày, từ ngày đầu cho đến ngày chót, người đọc trong Sách Luật Pháp của Đức Chúa Trời. Chúng ăn lễ bảy ngày; còn qua

ngày thứ tám, có một lễ trọng thể, tùy theo luật lệ”

Việc giảng giải kinh có các yếu tố sau đây:

- a. Giải nghĩa (Explanation) để đem lại sự hiểu biết.
- b. Hướng dẫn (Instruction) để đem lại sự dạy dỗ.
- c. Chứng giải (Conviction) cho thính giả về những điều nào đó.
- d. Đáp ứng (Response) theo Lễ Thật đã được bày tỏ.

(3) Nhu Cầu Về Giảng Giải Kinh

“Chúa Giêhôva phán: Này, những ngày sẽ đến, là khi Ta khiến sự đói kém đến trong đất, chẳng phải là đói về bánh, cũng chẳng phải khát về nước, bèn là về nghe Lời của Đức Giêhôva” (Am. 8:11)

Tại sao lại có “sự đói kém” về “nghe Lời của Đức Giêhôva”? Ấy là vì người ta không giảng cho biết ý chỉ của Ngài trong Lời Ngài, mà thường chỉ mượn lời Ngài để giảng ý thức, ý muốn của người ta mà thôi; tức là, vì người ta không “giảng giải kinh”. Đức Chúa Trời luôn ban phước trên Lời Ngài và chỉ trên Lời Ngài mà thôi. . .

“¹⁰Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuận đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, ¹¹thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó” (Ês. 55:10-11)

- a. Một số nhận xét về các “bài giảng” hiện nay. . .
 - (a) Sử dụng quá ít lời Kinh Thánh, thường chỉ phục vụ cho mục đích giới thiệu mà thôi.
 - (b) Trình bày quá nhiều các quan điểm, truyền thống, triết học của đời này.
 - (c) “Tiếp tay” cho việc truyền bá các quan điểm thế tục về sự thành công qua việc nhấn mạnh số lượng, hình thức, qui mô, . . .
 - (d) Làm vui thính giả nhiều hơn là hướng dẫn thính giả.
 - (e) Làm cho thính giả có tâm lý trông đợi sự giàu có, thịnh vượng vật chất, thuộc thế.
 - (f) Chỉ đưa ra được một bức tranh mờ nhạt, khiêm khuyết về Đức Chúa Jêsus và Cơ Đốc Giáo.
 - (g) Thường đưa ra các đề xuất phi Kinh Thánh cho các vấn đề thuộc linh: Các biện pháp tâm lý học, các giải pháp quản trị thế tục, . . .
 - (h) Không làm rõ nét cho tính vô ngộ, bất bại, và hợp thời của Kinh Thánh.
 - (i) Vận dụng kỹ thuật truyền thông công cộng để tìm kiếm sự đáp ứng của thính giả thay vì nương cậy quyền năng Đức Thánh Linh.
 - (j) Khiến cho thính giả ngộ nhận rằng ăn năn và tái sinh là

không cần thiết, chỉ cần có lòng hối hận cũng đủ để sửa đổi.

- (k) Thường là giảng theo Chủ Đề, văn tự của bản văn thường bị bỏ qua.
- b. Các lý do cần thiết về việc giảng giải kinh...
- (a) Tính thẩm quyền của Lời Kinh Thánh.
Giảng Kinh Thánh là đứng trên thẩm quyền của Kinh Thánh để kêu gọi sự đáp ứng của thánh giá ...
“Bởi vậy, chúng tôi tạ ơn Đức Chúa Trời không thôi về sự anh em tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời mà chúng tôi đã truyền cho, không coi như lời của loài người, bèn coi như lời của Đức Chúa Trời, vì thật là Lời Đức Chúa Trời, cũng hành động trong anh em có lòng tin” (1Tê. 2:13)
- (b) Nhu cần được nghe Lẽ Thật Kinh Thánh.
Ngày nay, kể cả các Cơ Đốc Nhân, người ta vẫn còn biết qua ít về Lời Kinh Thánh...
“³¹Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giuđa đã tin Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong Đạo Ta, thì thật là môn đồ Ta; ³²các ngươi sẽ biết Lẽ Thật, và Lẽ Thật sẽ buông tha các ngươi” (Gi. 8:31-32)
- (c) Tính quyền năng của Lời Kinh Thánh.
Kinh Thánh có quyền năng chứng giải và thay đổi tâm lòng, đời sống của thánh giá, là điều mà chúng ta không thể có cách nào khác để làm được.
“Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng” (Hê. 4:12)
- (d) Tính sát hiệp của Lời Kinh Thánh.
Chỉ có giảng giải kinh mới có thể từng hồi từng lúc trình bày hết các sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời về mọi vấn đề trong cuộc sống của thánh giá (hội chúng) được.
“²⁰Anh em biết tôi chẳng trể nải rao truyền mọi điều ích lợi cho anh em, chẳng giấu điều chi hết, lại biết tôi đã dạy anh em hoặc giữa công chúng, hoặc từ nhà này sang nhà kia... ²⁷Vì tôi không trể nải một chút nào để tỏ ra cho biết hết thấy ý muốn của Đức Chúa Trời” (Công. 20:20, 27)
- (e) Tính đầy đủ của Lời Kinh Thánh.
Tác dụng dạy dỗ của Lời Chúa bao quát được cho mọi lĩnh vực chính của đời sống...
“Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có

ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình” (2Ti. 3:16)

c. Một số Lẽ Thật đáng nhớ.

• 2Ti. 4:2-4

“²Hãy giảng Đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi. ³Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe Đạo Lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, ⁴bịt tai không nghe Lẽ Thật, mà xây hướng về chuyện huyền”

• 2Cô. 4:2

“Nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo Lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày Lẽ Thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng”

Dưới ánh sáng Lời Kinh Thánh về phận sự giảng dạy của người Mục Sư, chúng ta...

(a) Không được pha loãng Lời Kinh Thánh.

- Không chú trọng vào việc sử dụng sự khôn ngoan của loài người (1Cô. 1:17-19).
- Không cần phải lo lắng về tài hùng biện hay sự khôn ngoan cá nhân (1Cô. 2:1).
- Phải giảng trong sự khiêm nhường, sự ý thức rõ về thân phận yếu đuối của bản thân (1Cô. 2:3).

(b) Không được bóp méo Lời Kinh Thánh.

- Phải công bố sự làm chứng về Đức Chúa Trời (1Cô. 2:1).
- Phải tập trung vào Đức Chúa Jêsu và công trình đền tội thay của Ngài trên Thập Tự Giá (1Cô. 2:2).

(c) Không được rời xa Lời Kinh Thánh.

- Đừng theo đuổi kỹ thuật giảng mà phải giảng trong ý thức nương cậy quyền năng Đức Thánh Linh (1Cô. 2:4).
- Bồi đức tin, để cho Đức Thánh Linh bày tỏ quyền năng của Ngài trong đời sống thánh giả (1Cô. 2:5).

